

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பின்பற்றி செய்கிறோம். ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி -

“தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது வளவுகள் (அனுமதியின்றி குடியிருப்போர்களை வெளியேற்றல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/1975) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 22 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1975-ம் ஆண்டு, பொது வளவுகள் (அனுமதியின்றி குடியிருப்போர்களை வெளியேற்றல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/1975) சட்டமாக்கப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ) தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு *

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1974-ம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) (கூட்டாய்வுக் குழு

* 25-10-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 அக்டோபர் 27]

திருத்தியமைத்தவாறு) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று கோருகிறேன்.

தற்போது இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் கைத்தறி நெசவாளர் களுக்கு விசைத்தறிகள் மற்றும் தூற்பு நெசவாலைகளினால் ஏற்படும் போட்டியிலிருந்து போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கவும், மேலும் நெசவாளர்களுக்குப் போதுமான அளவு தூலை நியாயமான விலை களில் அளிக்கவும் இயலாமல் உள்ளது. ஆகவே, நூல் உற்பத்தி, பகிர்ந்தளிப்பு மற்றும் விற்பனையை கட்டுப்படுத்தவும், மேலும் கைத் தறித் தொழிலை பாதுகாக்கும் பொருட்டு சில ரக துணிகளை அத் துறைக்கென ஒதுக்கவும் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது.

1958 ஆம் ஆண்டின் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின் கீழ் அமுலில் தொடர்ந்து இருந்து வரும் பருத்தித் துணிகள் (கட்டுப்பாடு) ஆணை 1948-ன் விதிகள் மேற்கண்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை.

இந்த அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள இச் சட்ட முன் வடிவில் மேற்கூறிய குறிக்கோள்களுக்கான விதி முறைகள் கூட்டாய்வுக் குழுவின் ஆய்விற்கு விடப்பட்டு அக்குழுவின் திருத்தங்களுக்குட்பட்டு உள்ளன.

இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லி சென்று இந்த மசோதா சம்பந்தமாக விவாதம் நடத்தியபோது அவர்கள் இந்த மசோதாவிற்கு அங்கீகாரம் அளிப்பார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறதே, அவர்களே இது சம்பந்தமாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டி வந்தாலும் வாலாம் என்கிறபோது நாம் இந்த மசோதாவை இங்கே நிறைவேற்றி என்ன பயன்? நாம் இதைச் சட்டமாக இங்கே கொண்டுவந்தாலும் இதனால் ஒரு பயனும்

1973 அக்டோபர் 27] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே? இதைப்பற்றி இந்த மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் தெளிவுபடுத்தினால் நல்லது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு பேசுகிறபோதே இதை நீங்கள் சொல்லலாம். இதில் பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ன இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசுகிறபோதே இதைச் சொல்லலாம். உறுப்பினர் எழுப்பிய பிரச்சினை கூட்டுக்குழுவிலும் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதுபொன்ற மசோதாவைக் கொண்டுவர நமக்கு உரிமை உண்டு. இதை நாம் நிறைவேற்றலாம். இதை மத்திய சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசு கொண்டுவருகிற சட்டத்திற்கு இடையூறுக இருக்கிறது என்கிற நிலையே இல்லை.

இதுபற்றி அவர்களே ஒரு சட்டம் கொண்டுவர இருப்பதாக ஒரு அறிவிப்பு இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பைப் பார்த்தவுடன் நாம் இங்கிருந்து பிரதமருக்கு ஒரு கடிதம் கூட எழுதியிருக்கிறோம். நின்ற நாட்களுக்கு முன்பே நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தை தயாரித்து உங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். நீங்கள் இதுசம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர இருப்பதான அறிவிப்பு இப்போதுதான் வந்துள்ளது. ஆகவே எங்கள் சட்டத்தை நீங்கள் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில்—மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அதுசம்பந்தமாக மாநில அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற சட்டம் மிக நன்றாக, உயர்ந்த நல்ல நோக்கத்தோடு அமைந்திருந்தால் அந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை மாநில அரசு போட்டிருக்கிற சட்டமே அமல்படுத்தப்படவேண்டும் என்கிற நிலையை ஏற்படுத்துவதில் எந்தவிதமான இடையூறும் இல்லை. ஆகவே, நாம் இந்தச் சட்டத்தை இங்கே விவாதித்து நிறைவேற்றலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான மசோதாக்களில் இது ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 27]

மசோதா எப்படி கொண்டு வரப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக எத்தகைய வாதப்பிரதிவாதங்கள் எல்லாம் எழுந்து ஓரளவுக்கு இந்த நிலையில் மசோதா வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் சற்று உதவிசுரமாக இருந்திருக்கும். இது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்வதற்கு அமைக்கப்பட்ட பொறுக்குக் குழுவில் நான் உறுப்பினராக இருந்தேன் என்பதையும், அங்கே நான் சில விவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அங்கு நடந்த விவாதத்திற்குப் பின்னால் இறுதி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிற நிலையில்—

I have also appended a minute of dissent
என்பதையும் முதன்முதலில் எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மசோதா முதலில் வந்தநேரத்தில்—அப்போது கைத்தறி யாளர்களுக்கு நூல் நியாயமான விலையில் கிடைக்காத அம்சம் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் சென்ற வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த மசோதா காலதாமதம் ஆனதற்கு நான் யாரையும் காரணம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த நேரத்தில் இந்த மசோதாவின் உள்ளே இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் அநேகமாக மத்திய சர்க்காரால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத விஷயங்கள்—தடைகள் என்பனவற்றை எங்கள் பொறுக்குக் குழுத் தலைவரே டெல்லி சென்று விவாதித்து வந்ததையும் சொன்னார்கள். இங்குள்ள ரிப்போர்ட்டுக்கு அதிகமாக பொறுக்குக் குழுவில் என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்வது முறையாக இருக்காது என்கிற காரணத்தினால் நான் அந்த விவாதத்திற்குள் போக விரும்பவில்லை.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டும். கைத்தறிகளை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழகம், ஆந்திரம் ஆகிய இரண்டில்தான் அதிகமாக இருக்கும். கேரளத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிட்ட டிசைன்—கண்ணனூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வெளிநாடுகளுக்கு எல்லாம் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன.

Subject to correction, I can say that the Tamil Nadu production of handloom products is at least 20 per cent of the total production. கோத்த உற்பத்தியில் கால்வாசிக்குக் குறைவாக இங்கே நடைபெறுகிறது. நம் மாநிலத்தில் அதிகமான தொழிலாளர்கள் அதில்

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை இருக்கிறது.

இப்போது மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்தும் கைத்தறித் தொழில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்கிற அக்கறை காட்டியிருப்பதோடு சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக 60 சதவிகிதம் தறிகள் கூட்டுறவில் வரவேண்டும் என்பதை இப்போது கொள்கையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக எந்தமுறையில் அவற்றைக் கூட்டுறவில் கொண்டு வருவது, எப்படிப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதுபற்றி தென் மாநில அமைச்சர்கள் மகாநாடு திருவனந்தபுரத்தில் நடந்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப் பார்த்தால் அந்த மகாநாட்டில் எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்வது உதவிகரமாக இருக்கும்.

அந்த மகாநாட்டில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட திரு. அச்சுதமேனன் அவர்கள் கூட 60 சதவிகிதம் தறியாளர்களைக் கூட்டுறவில் கொண்டு வரலாம், ஆனால் ஏற்கனவே கூட்டுறவில் வந்தவர்கள் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல், கூட்டுறவில் வந்த தறிகள் கூட செயல் படாமல் இருக்கிற நிலை இருக்கிறதே, இதைப் போக்க என்ன வழி என்று பேசியிருப்பதான குறிப்பைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

தென்மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான துணிகள் தேங்கியிருக்கின்றன என்று சொல்லி மத்திய சர்க்கார் 4 கோடி ரூபாய் தந்திருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு 2 கோடி. இது போதாது. 20 கோடியாவது வேண்டும் என்று திரு. டி. வி. தாமஸ் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன்.

ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் தென்மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கைத்தறியில் அதிகமான அக்கறை இருக்கிறது. கைத்தறியைப் பற்றி என் கருத்து என்னவென்றால் இது வளரத்தான் வேண்டும். இந்தத் தொழில் நசிந்துவிடக்கூடாது. உலகத்தின் பல நாடுகளின் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் பழைய காலத்தில் இருந்த குடிசைத்தொழில்கள் அழிந்துவிடும் என்ற நிலைமை இல்லை. ஜனங்களின் தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 27]

போகிறது. அதற்குத் தக்க உற்பத்தியாகவில்லை என்ற நிலைமை இந்த நாட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறித் துணிகளுக்கு—இந்தத் தொழிலுக்கு—நல்ல ஒரு வருங்காலம் உண்டு என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சமீபத்தில் பிரதமர் அறிவித்த விஷயங்களில் இரண்டுமூன்று கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்று கைத்தறிக்காக விசேஷ கவனம் செலுத்தக்கூடிய அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும் என்பது. உடனடியாக இங்கே அதிகாரிகள் இல்லையா என்று சொல்லலாம். இப்போது இருக்கக்கூடிய பின்னணியில் இதை அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரம் படைத்தவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அக்னுவைய நோக்கம். ஏற்கனவே செய்து வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது இன்றைய சூழ்நிலை புரியாது; புரிந்துகொள்ள தயக்கம் காட்டுவதாக இருக்கும். இதை அமல்படுத்தக்கூடிய அதிகாரியை இங்கு நாம் ஏற்படுத்த இந்தச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

இரண்டாவது, சில குறிப்பிட்ட ரகங்கள் கைத்தறிக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் பிரதமர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது புதிதல்ல. இன்றைக்குச் சில துணிகளை கைத்தறிக்காக ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இப்பொழுது ஏற்பட்ட விஷயமல்ல. 1948-ம் வருஷத்திலேயே மத்திய சர்க்கார் சில குறிப்பிட்ட ரகங்களைக் கைத்தறிக்காக ஒதுக்கவேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால்—நான் என்னுடைய மினிப் ஆஃப் டிசன்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்—1950, 1958, 1960, ஆகிய வருஷங்களில் தொடர்ச்சியாக இது மத்திய சர்க்காருடைய அறிவிப்பாக இருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற நல்ல அம்சமே, மத்திய சர்க்கார் எந்தெந்தத் துணி ரகங்களைத் தனியாக ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ, அந்த ரகங்களையெல்லாம், அதே வார்த்தைகளைப் போட்டு, கைத்தறிக்கு என்று குறிப்பிட்ட துணிகளை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற அந்த நல்ல அம்சத்தை அமுல்நடத்துகிற முறை இந்த மசோதாவிலே இருக்கிறது. அதனைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் வற்புறுத்தலாம்.

ஆனால், இரண்டுமூன்று இடங்களிலே கஷ்டம் வருகிறது. நான் மறுப்பிலே அவற்றைக் குறிப்பிடவில்லை. இன்றைக்கு அகில இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையிலே

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சில அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் வைத்திருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்திலே தலையிடுகிற அம்சங்கள் இதிலே வருகின்றன. அந்த அம்சங்கள், நேரடியாக மோதக் கூடிய அம்சங்களாக இல்லாமல், நம்முடைய கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு தரக்கூடிய அம்சங்களாக இருக்கின்ற வகையில் மாற்றுவதற்கு முயற்சி ஏற்படவேண்டும். அப்படி மாற்றுவதற்கான அபிப்பிராயம் மத்தியிலே இருக்குமானால் அதை மாற்றிடத் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, ஆந்திராவிலேதான் அதிகமான விசைத் தறியை வரவிடாமல் தடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே 40,000 விசைத் தறிகள் வந்துவிட்டன. அந்த 40,000-ல் பாதி விசைத்தறிகளுக்கு லைசென்ஸ் பெற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாதியளவுக்கு எந்தவிதமான உரிமமும்ல்லாமல் அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொறுக்குக் குழுவில் நடந்த விவாதத்தின் அடிப்படையிலே செப்டம்பர் மாதம் 1972 ஆம் ஆண்டு யார் யாருக்கு இந்த விசைத்தறிகள் இருந்தனவோ, அவர்களையெல்லாம் ரெகுலரைஸ் பண்ணவேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் லைசென்ஸ் கொடுத்து, நடத்தும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அப்பாற்பட்டு, யாராவது விசைத்தறிகள் வைத்திருப்பார்களானால் அந்த விசைத்தறிகளை ஓடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும், மின்சார இணைப்புகள் கொடுக்காமலிருக்கலாம் என்ற அந்தக் கருத்தைச் சொன்னோம். ஆகவே, 40,000 விசைத் தறிகள் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலேயிருக்கின்றன.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையிலே எத்தனைக் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இன்றைக்கும் சரியான கணக்கு கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தை நான் குறை கூறவில்லை. 1944 ஆம் வருஷத்திலே, 1948 ஆம் வருஷத்திலே ஓரளவுக்கு நல்ல சென்சஸ் இருந்தது. 1952-க்குப் பிறகு ஒவ்வொரு வருஷமும் எடுக்கக்கூடிய சென்சஸிலே பலவிதமான மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மசோதாவிலே இருக்கிற நல்ல அம்சம், கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பாதுகாக்கிற முறையிலே ஒருவர் 10 தறிகள் வைத்திருக்கலாம், மாஸ்டர் வீவராக இருக்கலாம், அல்லது ஒரு தறி வைத்திருக்கலாம்; எப்படி இருந்தாலும் அந்தத் தறிகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். அப்படி இருக்கிற நேரத்திலே இரண்டு நல்ல அம்சங்கள் வருகின்றன. இரண்டாவதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். முதல் அம்சம் என்னவென்றால் 1975-வது

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 27]

வருடம் அக்டோபர் மாதமோ, டிசம்பர் மாதமோ, இங்குள்ள கைத்தறிகளின் எண்ணிக்கையை கரெக்டாக நாம் கொடுக்க முடியும்.

இன்றொரு நல்ல அம்சம், தறியிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் யாராகவும் இருக்கலாம், மாஸ்டர் வீவர்களாக இருக்கலாம், ஒன்றிரண்டு தனியாக வைத்திருக்கிறவர்களாகவும் இருக்கலாம். அந்த யார் யார் என்ற விவரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. இன்று தறி எத்தனை என்று கணக்கெடுத்துவிடுவோம். ஆனால், அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம்? அது இந்த மசோதாவிலே கொண்டு வரப்படவில்லை. மசோதாவினுடைய தலைப்பிலே பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற அம்சமிருக்கிறது. மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களிலே யிருந்து கைத்தறியிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களையும் சென்னை, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய பகுதிகளிலேயுள்ள கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பலருடைய கருத்துக்களையும் கேட்டோம். அவர்கள், அதிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணியினுடைய விற்பனைக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த இரண்டு அம்சங்களும் இந்த மசோதாவிலே கொண்டு வரப்படவில்லை.

மற்ற மாநிலங்களிலேயுள்ள சட்டங்களிலேயுள்ளதைவிட அதிகமாக இந்த மசோதாவிலே சொல்லியிருந்தால், இது உருப்படியான மசோதாவாக இருந்திருக்கும். கைத்தறி தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். அதிலே சில ஊனங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

நான், ஏற்கனவே விசைத்தறியைப் பற்றி சொன்னேன். தமிழ் நாட்டிற்கும் மகாராஷ்டிராவிற்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவிலே கைத்தறி என்று சொன்னால் விசைத்தறிகள் தான். அங்கு பெரிய பல்க் விசைத்தறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு விசைத்தறி வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது 4 விசைத்தறிகளுக்குக் குறைவாக இருக்கின்றவர்களுக்கு, கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு என்னென்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பாதுகாப்புகளையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே 40,000 விசைத்தறிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. சில நல்ல

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அம்சங்கள் சர்க்கார் நடவடிக்கையிலே வந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவின் மூலமாக ஏற்கனவே 10 தறி, 5 தறி கொடுப்பது என்ற நல்லமுறையை அனுசரித்திருக்கிறோம்.

So, there is a co-ordinated plan integrating both the powerlooms and the handlooms.

அப்படி ஒரு நிலையை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். இது, இந்தக் காலப்போக்கை ஏற்றுக்கொண்டு செய்திருக்கக்கூடிய நல்ல காரியம்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலே, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலேயிருந்து விசைத்தறிகளிலே உற்பத்தி செய்கிறார்களென்றால், நாம் தெளிவாக பவர்தூம் புராடக்ட் என்றால் என்ன, கைத்தறி துணி என்றால் என்ன என்று விளக்கமாக இன்னின்ன துணிகளை கைத்தறியிலே உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு அப்பாற்பட்டு, கைத்தறிக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட துணிகளை மற்ற மில்களிலோ, அல்லது விசைத்தறிகளிலோ உற்பத்தி செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, அப்படி விசைத்தறிகள் உற்பத்தி செய்தால், உற்பத்திகளை வெளி மாநிலங்களுக்கோ, அல்லது வெளி நாட்டிற்கோ ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கலாம். அதற்குச் சர்க்காருடைய அங்கீகாரம் இல்லாமலே, சர்க்காருடைய ஏஜன்ஸி இல்லாமல் போகவேண்டுமென்று விவாதத்திற்குப் பிறகு இந்த ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆகவே, இங்கிருந்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வேறு துணிகள் இருக்குமானால், வெளி மாநிலத்திற்கோ அல்லது வெளிநாட்டிற்கோ ஏற்றுமதி செய்ய உற்பத்தி செய்யலாம்.

சாதாரணமாக அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்படாத துணிகளை அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதிலே நமக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. ஆனால், கைத்தறிக்கு சேஃப் கார்ட் வைத்திருக்கிறோம். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இதை மற்ற மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும், வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் நாம் உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டில் 40,000 விசைத்தறிகளும் 5 இலட்சம் கைத்தறிகளும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த விசைத்தறிகளின் மொத்த உற்பத்தியில் கிட்டத்தட்ட பாதியாவது வருமென்று நினைக்கிறேன்.

ஆகவே, விசைத்தறி வைத்திருக்கிற சிறுசிறு தறியாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து பெரிய மில்களிலே உற்பத்தியாகிற துணிகளைத் தடைசெய்யலாம்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 27]

ஆனால், விசைத்தறிகளிலே உற்பத்தியாகிற கைத்தறி துணிகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட துணிகள் முழுவதையும் தடை செய்தால் அது அரசியல் சட்டப்படி பாகுபாடு என்ற சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்கும். என்னுடைய டிசென்டிங் நோட்டிலே இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எப்படி இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தியாவதை ஏற்றுமதி செய்யச் சில பாதுகாப்புகள் கொடுத்திருக்கிறோமோ, உத்தரவாதம் கொடுத்திருக்கிறோமோ அதேமாதிரி உத்தரவாதம் இல்லாவிட்டாலும் பாதுகாப்பு கொடுத்து, சர்க்கார் ஏஜன்ஸி மூலமாக வேண்டுமானால் அனுமதிக்கிறோம் என்ற நிலை வந்தால் இது தனித் தன்மை வாய்ந்த மசோதா என்ற நிலை ஏற்படும். அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே இதனைச் சிந்திப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவிலே சில மாறுதல்களை நாம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய விதிகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் விவாதிக்கிற நேரத்திலே சில மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டி நேரிட்டால் மாறுதல் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. சில நேரங்களிலே, தலைப்பையே மாற்றுகிற அம்சங்களையெல்லாம் விதி முறைகளிலே வைத்திருக்கிறோம். சில நேரங்களிலே மாற்றியிருக்கிறோம். நாம் சேல் என்று போட்டிருக்கிறோம். கைத்தறி விற்பனையைப் பற்றி எந்த அம்சமும் இதிலே வரவில்லை. விற்பனைக்காக என்ன செய்கிறோம் என்பதுபற்றி கொஞ்சம்கூட இதிலே வரவில்லை. ஆகவே, நான் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். நாம் தறிகள் எவ்வளவு என்று பார்த்துவிட்டோம், விசைத்தறிகள் எவ்வளவு என்று பார்த்துவிட்டோம்.

(பிற்பகல் 1-00)

கைத்தறியிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய சாத்தியம் ஒன்று கூட்டுறவிலே இருக்கிறது, இன்னொன்று தனியார் துறையிலே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையிலே இருப்பதற்கு இன்றைக்கு நம்மிடத்திலே கணக்கு இருக்கிறது. அது மேலும் மேலும் வளரக் கூடிய தன்மை இதிலே இருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையிலே தேங்கிக்கிடக்கிற ஸ்டாக்கை எப்படி விற்பனை செய்யலாம் என்ற நிலைமையையும் பார்க்கவேண்டும்.

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ரிபேட் என்ற முறையிலே 1 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டிலே கூட மேற்கொண்டு 70 லட்சம் ரூபாய்—1 கோடி அல்ல—அளவிற்கு ரிபேட் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். இப்படி ஒருவிதமான பாதுகாப்பு செய்கிறோம்.

கைத்தறி துணிகளையெல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையிலோ அல்லது தனியார் துறையிலோ இருக்கக்கூடிய துணிகளையெல்லாம் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். சென்னையைச் சுற்றியிருக்கக்கூடிய வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு இன்னும் சில மாவட்டங்களிலேயெல்லாம் ஸ்டாக் அதிகமில்லை, ஓரளவிற்கு விற்பனையாகிறது. ஆனால் தெற்கு ஜில்லாக்களில் அப்படி இல்லை. ஏதோ கைத்தறித் தொழிலே நசித்துப் போய்விட்டதாக ஒரு டிஸ்மல் பிக்சர் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன், ஆனால் தெற்கு ஜில்லாக்களிலே அதிகமாகத் தேங்கிக் கிடக்கிறது, ஸ்டேட் சொஸைடிதான் அவர்களிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள். அந்த நோத்தில் ஸ்டேட் சொஸைடி வாங்க மறுத்துவிட்டால் துணி தேங்கிவிடுகிறது. நாற்பது லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது, ஸ்டேட் சொஸைடி 85 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் வாங்கியது இன்றைக்கு 45 சதவிகிதம் கூட வாங்கவில்லையென்ற நிலைமை இருப்பதால்தான் தேக்கம் ஏற்படுகிறது. சட்டப்படி இதற்கு ஒரு உத்திசவாதம் கொடுத்து சட்டத்திலே இடம் இருக்குமானால் அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு—புதிய அதிகாரி வருகிறார், வருகிறார் என்றால் செல்வாக்கு உள்ள அதிகாரியாக இருப்பதால், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார், அதோடு—ஸ்டாக்கை எப்படி விற்பனை செய்வது என்று கவனிக்கக்கூடிய அம்சமும் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் நல்ல நோக்கம்.

But in the way the Bill has emerged, the development has become so lopsided.

இதிலே அதிகமான கவனம் கைத்தறிக்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு என்பதைவிட எப்படி நூல் கிடைக்கச் செய்வது, பஞ்சாலிகளின் அதிகாரத்தை எப்படி எடுப்பது என்பதிலேதான் அதிகமாக கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. தயங்கித்தான் சொல்கிறேன். நீங்கள் கேட்கலாம், நீ மாற்றியிருக்கலாமே என்று. அதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இந்த அளவிற்காவது

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1975 அக்டோபர் 27]

வந்திருக்கிறதே, வந்திருப்பதில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் சொல்கிற ஆலோசனைகளை வைத்து சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். ஒன்று சட்டத்தின்படி மறுப்பு சொல்லமுடியாத நிலை. இந்த நாட்டிலே உள்ள கைத்தறி வளம்பெறவேண்டும், கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் துணி தேங்கியிருக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையிலே கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவுடன் முடித்துக்கொண்டு கிளாஸ் பை கிளாஸ் டிஸ்கஷன் வரும்போது பாக்கிக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும், இந்த பில்லை இன்றைக்கு முடித்தாகவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : முடியாமல் போய்விட்டால் தொடர்ந்து நான்காம் தேதி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : செலக்ட் கமிட்டியிலே விவாதிக்கப்பட்ட ஒன்றுதான், இப்போதே முடிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான்காம் தேதி சப்ளிமெண்ட்ரி டிமாண்ட் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். 5 ஆம் தேதி 6 ஆம் தேதி எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு பட்ஜெட் அதன்மீது பேசுவதைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 5 ஆம் தேதி எடுத்துக்கொள்ளலாம். இட் ஷூட் நாட் பி ஹஸ்ல்டு த்ரு. மசோதாக்கள் பொறுத்த அளவிலே ஏற்கனவே திரு. சுப்பிரமணியம் உங்களிடத்திலே சொன்னார்கள். எனக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லை. படித்துவிட்டு ஆலோசனை சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை. ஒரு நாளைக்கு 7, 8 மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளிலே கூட வேகமாக மசோதாக்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்த வேகமும் இல்லை, அமைச்சர் மூவ் பண்ணியவுடனே இரண்டுபக்கமும் பார்த்து யாரும் பேசுகிறார்களா என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் மேற்கொண்டு போகிறோம்.

1975 அக்டோபர் 27]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்களும் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்திருக்கிறோம். மசோதாக்களில் இவ்வளவு விரிவாகப் போனது கிடையாது. முனிசிபாலிடி பற்றி ஒரு மசோதா என்றால் முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பற்றிப் பேசுவது, இண்டஸ்ட்ரி பற்றி ஒரு மசோதா என்றால் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றிப் பேசுவது என்றால் மசோதாக்களை எப்படி முடிக்கமுடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பத்திரிகை எழுதியதாகச் சொன்னார்கள். அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அவர்கள் பணக்காரர்களுக்காகச் சொல்கிறார்கள், அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது, அவர்கள் சொல்வதற்காக நாம் பயந்துவிட முடியாது.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I am not supporting the stand of the paper. What I am saying is that sufficient opportunity has not been given. Opportunity means, that is not opportunity for discussion. Opportunity for discussion in the House is one thing. Opportunity for going through the Bill carefully is another matter.

நான் சொல்லமுடியும், என்னுடைய வழக்கம் எப்படியென்றால் மூல மசோதாக்களைப் படித்து கருத்துக்களைச் சேகரித்துத்தான் விளக்கமாகப் பேசமுடியும். அதையெல்லாம் என்னால் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் செய்யமுடியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆர்டினன்ஸ் வந்து ரொம்ப நாளாகிறது. எனவே அப்போதே கருத்துக்களைப் பார்த்திருக்கலாம். ஹவுஸிலே உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் வோட்டுக்கு விடுகிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஆர்டினன்ஸ் வந்தபிறகு மசோதா வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதை அவசரம் அவசரமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்ற கருத்து மக்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது. அது இல்லாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

That is no reflection on the Chair. I can say that when the Bill was taken into consideration all opportunities were given. But because the Members have not applied their mind to the various aspects of the Bill, extraneous things are discussed. Almost

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

all irrelevant extraneous things are discussed and more time is taken on that and not on the Bill under consideration. That shows that the Members have not applied their minds to the Bill because they have not been given that opportunity. Opportunity is one thing and sufficient time is another thing. Certain facilities must be given to the Members. That is what I meant by opportunity.

In the Lok Sabha and other Houses Members devote more time for the Bill. More time is given to them for studying the Bills. Even before the Bill is actually introduced, the Bill is circulated. Sometimes, what happens is, an Ordinance is issued and the Ordinance comes in the form of a Bill. The Bill is introduced and then it is taken into consideration. A Bill must be introduced first and at least two days' time must be given for taking the Bill into consideration. These are all the things that I meant. Otherwise, there is no reflection on the Chair.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: So far as the Bills are concerned, we would very much wish that all the Lawyer Members, both in the Ruling Party as well as in the opposition, contribute their learned views. But, in spite of all our best efforts, many of the Members do not put forth their best. That is what we find. It is true that we sometimes depart from the original Bill because incidently, collaterally certain things happen and we have to reply to those collateral proceedings which arise incidentally. I may in this connection request that the Bills need not be hustled through. This being an important Bill and the handloom industry is the major industry and which affects the welfare of Tamil Nadu, it would be proper that sufficient time is given to the Hon. Members who wish to speak. We should also realise that Lawyers as a community or as a class, unless they are paid, they do not bestow sufficient attention. But an exception can be taken by the Lawyer Members who are here and who have more or less abdicated their practice. They can bestow sufficient attention on the Bills and they can contribute their best, so far as the Bills are concerned. With these observations, I conclude, Sir.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, ஒரு பத்திரிகையில் எடிட்டோரியல் வந்ததையொட்டி வந்துவிட்ட விவாதம் இது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இங்கே பேசும் அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும்

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. செ. மாதவன்]

மசோதாவைப் பற்றி விளக்கம் கூறிப் பேசுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அந்தந்தப் பிரச்சனைகள் வரும்பொழுது மற்றப் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் அதிகமாகப் பேசுவார்கள், சிலர் இன்னும் அதிகமாகப் பேசுவார்கள். அவ்வாறு இயற்கையாக நடக்கும். ஆனால் மசோதாவைப் பார்க்காமல், படிக்காமல் பேசினார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த எடிட்டோரியலைப் படித்துப் பார்த்தால் அந்தக் கருத்தே வாதிடப்படவில்லை என்பதைப் போல எழுதியிருக்கிறார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களேகூட வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். அப்படியிருந்தும் எப்படி அந்த ஆசிரியர் அவ்வாறு எழுதினார் என்று புரியவில்லை. வரி போடக்கூடாது, வரிச்சுமை வரும் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்கத்தினர்கள் படிக்காமல் இருந்துவிட்டார்கள், இந்தக் கருத்தையே எடுக்காமல் பேசிவிட்டார்கள் என்று அந்த ஆசிரியருக்கு எப்படிப் புரிந்தது என்று தெரியவில்லை.

ஆனால் இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டு, அதற்குப் பதிலும் சொல்லப்பட்டது. இது முற்போக்கான திட்டம், பணக்காரர்கள் அதிகச் சொத்தை வைத்திருக்கும்பொழுது அதில் ஒரு பகுதி அரசுக்கு வர வேண்டுமென்று பதிலும் கூறப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்த ஆசிரியர் இங்கேயுள்ள அங்கத்தினர்கள் பேசாமலிருப்பதைப்போல எழுதியிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் நம்முடைய மன்றத்தைப் பற்றி விமர்சிப்பதில் அந்த ஆசிரியருக்கு ஒரு ஆசை. அதற்காக நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். மத்திய அரசாங்கம் போடும் சட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் எழுதுவதற்கு அச்சப்படும் ஆசிரியர் நம்முடைய மன்றத்திலே பேசப்பட்ட அந்தக் கருத்தைக்கூடப் பேசாததைப்போல கற்பனை செய்து கொண்டு எடிட்டோரியல் எழுதியிருப்பது விசித்திரமான ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்முடைய மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் மன்ற அங்கத்தினர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கருத்து இங்கே பேசப்பட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, ஒரு எக்ஸ்ப்ளேனேஷன். கனம் அமைச்சரவர்கள் மிகவும் சாமர்த்தியமாக எங்களைச் சிக்கலுக்கு ஆளாக்கிவிடுகிறார்கள். ஏதோ முற்போக்குக் கருத்துக்களை நாங்கள் எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பது மாதிரி. நாங்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்களை எதிர்க்கவில்லை. திட்டவட்ட

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 அக்டோபர் 27]

மாகச் சொன்னேன், வரியை அதிகமாகப் பெற வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறீர்களே தவிர அதற்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதில்லை. பம்பாய்க்கு ஒரு ரூல் இருக்கிறது என்றால் அது நியாயமான முறையில் இருப்பது என்றால் அதை காப்பி அடிப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பம்பாயில் இருக்கிற சூழ்நிலை மெட்ராசில் இருக்கிறதா என்று பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர, ஏதோ இவர்கள்தான் முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு தருகின்றவர்கள் மாதிரியும் நாங்கள் அதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுவது மாதிரியும் சொல்லக் கூடாது சில சமயங்களில் விரிவாகப் பேசுகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். இண்டஸ்ட்ரீஸ்களைப் பற்றிப் பேசும்போழுது அக்ரிகல்ச்சரைப் பற்றிப் பேசினால் நீங்கள் அப்படிச் சொல்லலாம், ஆனால் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களைப் பற்றிப் பேசும்போழுது இண்டஸ்ட்ரீஸ்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் என்றால் அது 'இர்ரெலவன்ட்' ஆகாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு உதாரணத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காலையிலே கோயம்புத்தூர் ஸ்பெஷல் அதிகாரியைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்து மத்திய அரசாங்கம் வரையிலே போய், அண்டை மாநிலமான கேரள சர்க்கார் வரை போய் பாண்டிச்சேரி சர்க்கார் வரை சென்று விவாதித்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதை நான் அங்கத்தினர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் சொல்லவில்லை. நீண்ட விவாதங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் பத்திரிகையில் அங்கத்தினர்களுக்கு விவாதிக்கவே தெரியாது என்பதுபோல எழுதியிருப்பதைப் பற்றித்தான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சார், மசோதாவைப்பற்றி நானும் பேசியிருக்கிறேன். விரிவாக, தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய தற்குப் பிறகு அப்படியொரு எடிட்டோரியல் வந்தது எனக்கே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் மசோதாவில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாமே தவிர இதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. குறிப்பிட்ட மசோதாவைப்பற்றி விரிவாகவும், கேசமாகவும் பேசி, எல்லாவற்றிற்கும் பதிலும் கொடுக்கப்பட்டு, கருத்து பரிமாறிக் கொண்டதற்குப் பிறகு அந்த முடிவிற்கு வந்தோம். அப்படியிருக்க இம்மாதிரி எடிட்டோரியல் வந்தது

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

எனக்கும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் முறையில்தான் இருக்கிறது. அது எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எல்லோரும் ஏகோபித்த முறையில் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்தப் பத்திரிகையும் தனது வருத்தத்தைத் தெரிவித்து தங்கள் மரபைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இங்கே வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவைக் குறித்து, கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சனையிலே ஈடுபாடு கொண்டவன் என்ற முறையிலே சில கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பு தர வேண்டும் என்பது வெகுகாலமாக இருந்து வருகின்ற கோரிக்கை. அகிலேயும் குறிப்பாக இப்பொழுது பிரதம மந்திரியவர்கள் தமது இருபது அம்சத் திட்டத்திலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு . . .

திரு. என். கே. பழனிசாமி: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். செலக்ட் கமிட்டி மெம்பர்கள் பில்லில் பேசக்கூடாது என்று விதியிருக்கிறது. அதை மீறி எல்லோரும் பேசினால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுது நண்பர் அவர்கள் இதைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: That position is different. He give a Dissenting note.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படியொன்றும் விதியில்லை; செலக்ட் கமிட்டி மெம்பர்கள் பில்லில் பேசக்கூடாது என்று விதி இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், சுப்பிரமணியம் பேச வேண்டாமென்று நண்பர் பழனிசாமி சொன்னதை ஆதரிக்கிறார்களா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். நம்முடைய விதிமுறையிலே எப்படியிருக்கிறது என்றால் யாராவது ஒருவர் டிசென்டிங் நோட் கொடுத்துவிட்டால் அதை ஆதரித்தோ எதிர்த்தோ அந்த அங்கத்தினரேகூட, அந்த கமிட்டி மெம்பர்கூட பேசலாம். டிசென்டிங் நோட்டே கொடுக்காவிட்டால் சம்பிரதாயப்படி ஜாஸ்தியாகப் பேசுவது சிடையாது.

[1975 அக்டோபர் 27]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசுவது கூடாது என்பதல்ல; ஜாஸ்தியாகப் பேசுவது கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நியாயமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் அளவில் ஆளுங்கட்சி இருப்பது ரொம்ப வருந்தத் தக்கது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: செலக்ட் கமிட்டியில் மேம்பர்களாக இருப்பவர்கள் பேசக்கூடாது என்பதற்கு விதி இல்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா, குறிப்பாக பிரதம மந்திரி அவர்கள் 20 அம்சப் பொருளாதார திட்டத்திலே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருகின்ற ஒரு திட்டத்தைச் சேர்த்திருக்கின்ற வேளையில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒரு விளக்கம் சொல்கிறேன். ஒரு பில் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போகும் நேரத்திலே செலக்ட் கமிட்டியில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் அது செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்பே பேசக்கூடாது. அங்ஙனவுதான் மரபே தவிர செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போன பிறகு பேசக்கூடாது என்ற முறை இல்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மெத்த நன்றி. இந்த மசோதாவிலே இரண்டு அம்சங்கள் குறிப்பாக அடங்கியுள்ளன. ஒன்று, கைத்தறித் துறைக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்கி, விசைத்தறிகளோ ஆலைகளோ அவற்றை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது; கைத்தறியில் மட்டும்தான் உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற ஒரு பாதுகாப்பு. இன்னொன்று, ஆலைகளின் நூல் உற்பத்தி, விநியோகம் இவைகளைப் பற்றிய கட்டுப்பாடுகள். இந்த இரண்டு அம்சங்கள் இதிலே இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு அம்சங்களும் வரவேற்கத் தக்கவை தான் என்றாலும் கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது என்பதைவிட அந்த ஆலைகளுக்குக் கட்டுப்பாடு என்பது அதிக இந்நியப் பிரச்சனையாக வருவதற்கு இடமுண்டு. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல,

என்னைப் பொறுத்த வரையில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சில ரகங்களைக் கைத்தறித் துறைக்கு மட்டுமே ஒதுக்க வேண்டும் என்பது எந்தக் காரணத்தினாலும் ஒத்திப்போட முடியாத ஒன்று.

தமிழ் நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் (உற்பத்தி)
பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ஆகவே, வேறு எந்தச் சிக்கலும் இதிலே இடையூறு செய்து இதைத் தாமதப்படுத்த அனுமதித்துவிடக் கூடாது என்பதுதான் எனக்கிருக்கிற அக்கறை. ஏற்கெனவே, ஒரு கருத்து சொல்லப் பட்டது. இதை இரண்டாகப் பிரித்து தனித்தனியே வந்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும், ஒன்றிலே இன்னொன்று தடைப் பட்டு விட்டது, தாமதப்பட்டுவிட்டது என்று இல்லாமல் மெய்யாகவே கைத்தறித் துறைக்கு பாதுகாப்பு கிடைத்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இருந்தாலும் இரண்டும் சேர்ந்து ஒன்றாக வந்திருப்பதால் நான் ஒன்றை அரசிடம் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வந்தது, இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பிறகு சிலகாலம் விவாதிக்கப்பட்டு பிறகு சிலகாலம் நின்று மீண்டும் வந்திருக்கிறது. இது மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்குச் செல்ல வேண்டும். நான் அரசைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவேன்றால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இதிலே அரசியலைப் புகுத்தக் கூடாது என்று மெத்தப் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அரசியலைப் புகுத்தும் ஆர்வம் வரும் நேரம். எனவே, அரசியலை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் புகுத்தாமல் எப்படியும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு, கைத்தறி தொழிலுக்கு ரகங்களைப் பொறுத்து பாதுகாப்பு விரைவில் கிடைக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அதற்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையிலே செய்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இதிலே மத்திய அரசாங்கத்தோடு மோதுவதைப்போல, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராகப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பைப்போல பயன்படுத்தக்கூடாது. அந்த எண்ணம், அந்த டென்டென்சி வந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். காரணம், 5 லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய வாழ்வு இதிலே பொதிந்திருக்கிறது. இதை அரசியலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது.

கைத்தறிக்கு என்று பல ரகங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசு ஒதுக்கக் கருதியுள்ள ரகங்களைக் கூட புதிதாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 'லோ பிக்; லோ ரீட்' துணி போன்ற வற்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

இதற்கிடையில் விசைத்தறிகள் தமிழ் நாட்டில் அதிகரித் திருக்கின்றன. 23,000 விசைத்தறிகள் அன்-ஆதரைஸ்டாக இருக்கின்றன. ஏற்கனவே கொஞ்சம் காலம் தாழ்த்திவிட்டோம். முன்பே மத்திய அரசு உத்தரவை வைத்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். கேரள அரசு அவசரச் சட்டம் போட்டு

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 அக்டோபர் 37]

‘கிரேப்’ துணிக்குச் சில பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் மீறி சில காரியங்கள் நடந்தன. ஈரோடு, திருப்பூரில் விசைத்தறிகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணிகளை கோளாத்திற்கு எடுத்துச் சென்று விற்கும் நிலைமை வந்தது. கோளா அரசினர் உடனடியாக என்ன செய்தார்கள்? சில வியாபாரிகள் வைத்திருந்த விசைத்தறித் துணி ஸ்டாக்கைப் பறிமுதல் செய்தார்கள். இதனால் இங்கிருந்து விசைத்தறித் துணி அங்கு போவது நின்று விட்டது. அந்த மாதிரி நாமும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். இங்கும் வெளியே இருந்து விசைத்தறித் துணிகள் வருகின்றன. இப்போது காலம் கடந்து விட்டது.

இந்த மசோதா விரிவான மசோதாவாக வந்திருக்கிறது. இதன் பயன் முழுமையாகக் கிடைக்கும் அளவுக்குப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு கூட சமீபத்தில் விசைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யப்படும் துணிகளுக்கு எக்ஸைஸ் வரி போட்டார்கள். விசைத்தறித் துணியின் போட்டி ஓரளவு குறைய வழி செய்தார்கள். கைத்தறிப் பாதுகாப்புக்கும் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு மாற்றம்; தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, எல்லா இடங்களிலும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வேளாண்மைக்கு அடுத்தபடியாக கைத்தறி முக்கியமான தொழில். ஆகவே, இதற்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. கைத்தறி என்று சொல்லும்போது அதன் நிலை நம்முடைய மாநிலத்திற்கும், வேறு மாநிலங்களுக்கும் இடையில் பெருந்த அளவு வேறுபடும். மகாராஷ்டிராவில் பலர் லாம்ஸ் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதிலே பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பலர் லாம் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்தால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களோடு பாராது நம்முடைய மாநிலத்தில் எப்படி இதை நிறைவேற்றுவது என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஏற்றுமதிப் பிரச்சனை இருக்கிறது. திரு. கே.டி.கே. அவர்கள் அதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்றுமதியைப் பொறுத்தவரை ரொம்பக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 4-வது பிரிவில் அதைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் மூலம், அல்லது சர்க்கார் சொல்லும் ஏஜன்சி மூலம் ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்போதும் பல தவறுகள் செய்ய முடியும்.

1975 அக்டோபர் 27] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

சர்க்கார் ஏஜன்சி மூலம் செய்யும்போதும் விசைத்தறித் துணிகளைக் கைத்தறி என்று சொல்லி ஏற்றுமதி செய்ய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, செய்கிறார்கள். இங்கிருந்து கோளாவுக்குச் செல்லுவது போல் வெளியிலிருந்து இங்கு வர வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. மிக ஜாக்கிரதையாக, கடுமையாக இருந்து கண்காணிக்காவிட்டால் சட்டத்திற்குப் பயன் ஏற்படாமல் போய் விடும். ஏற்றுமதிக்கு டைரக்டர் ஆஃப் ஹாண்ட்-லூம்ஸ் லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார். அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிற நிலை இருக்கிறது. அது நேராமல் கடுமையாகப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு ஒரு வகையான பாதுகாப்பு. கைத்தறித் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்களுடைய போர்ட் ஃபோலியோவில் வரவில்லை என்றாலும் அதைப் பற்றி இப்போது சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்த லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது இந்தத் துறையைப் பாதுகாத்ததாக ஆகாது. அவர்களுக்கு நியாயமான கூலி, சாதாரண மனிதனை வாழத்தக்க அளவுக்குக் கூலி—ஆலைத் தொழிலாளி அளவுக்குச் செய்ய முடிய வில்லையானாலும்—வைத்திய வசதிகள், பிராவிடென்ட் ஃபண்ட் போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஆர்கனைஸ்டி இண்டஸ்ட்ரிக்கு அரசு பல்வேறு உதவிகளைச் செய்வது போல் இதற்கும் செய்ய முன்வரவேண்டும். பொருளாதார வகையில் மட்டுமல்லாமல் டெக்னிகலாகவும் ஆலோசனைகள் கூற வழிசெய்ய வேண்டும். டெக்னிகல் அட்வைஸ், மார்க்கட்டிங் அட்வைஸ், பிராடக்ட் அட்வைஸ் போன்றவற்றைக் கொடுத்தால்தான் மார்க்கட் டெண்டன்சிக்கேற்ப உற்பத்தியைச் சீர் செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதற்கு இன்ஸ்டி-டிபூஷினல் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் அரசு அமைத்த கமிட்டி 156 பரிந்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்யப்பட்ட பல்வேறு பரிந்துரைகளில் இதுவும் ஒன்று. கைத்தறித் துறை பாதுகாக்கப் பட வேண்டுமென்றால் நூல் கிடைக்க உத்தரவாதம் வேண்டும். சந்தானம் கமிட்டி பரிந்துரைகள் உண்மையிலேயே கைத்தறித் துறைக்கு ஒரு சாசனம். அது ஒரு 'மாக்ன கார்டா' என்று கூடச் சொல்லுவேன். அவற்றில் சில மத்திய அரசால் அமல்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1975 அக்டோபர் 27]

படுத்தப்பட வேண்டியவை. மாநில அரசால் அமல்படுத்தப்பட வேண்டியவை பல. அவைகளை மாநில அரசு நிறைவேற்றும் என்று முதலமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பல முறை வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். மாநில அரசு அதிகார எல்லைக்குட்பட்டவைகளை நிறைவேற்ற அரசு உடனடியாக முன்வரவேண்டும். மற்றவற்றைப் பற்றி மத்திய அரசை வலியுறுத்திக் கேட்க வேண்டும். அவ்வாறு தட்டிக் கேட்க நிச்சயமாக எங்கள் சார்பிலும் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கும் ஒத்துழைப்புத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏற்கனவே அந்தக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். அதை எல்லாம் அரசியலுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரை எதிலும் அரசியலைக் கலந்து மத்திய அரசோடு கன்ஸ்ப்ரான்டேஷன் போன்ற ஒரு நிலையை உருவாக்குவதில் ஆர்வம் அதிகமாக உடையவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தவறான கருத்தைச் சொல்லக் கூடாது. நான் மட்டும் அப்படிப்பட்ட கருத்தைச் சொல்லவில்லை. தென் மாநில அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்கிறதா என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம்—நான் சண்டைக்கு வரவில்லை—அந்த டென்டென்ஸியைக் கட்டுப் படுத்த வேண்டும். இல்லை என்றால் தேர்தல் நெருங்க நெருங்க அந்த டென்டென்ஸி ஜாஸ்தியாகும். எனவே, அந்த டென்டென்ஸியை அமைச்சர் அவர்கள் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டு, இது மக்கள் பிரச்சனை என்பதால் மக்கள் பிரச்சனையில் அரசியலைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்காமல் மக்கள் பிரச்சனையை அரசியலுக்கு அப்பால் வைத்து கன்ஸ்ப்ரான்டேஷனுக்கு முயலாமல் விரைவில் ஒழுங்காக இப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கக்கூடிய அளவில் வழிவகை காண தக்க முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.